

[A. C. Normann.]

vældige økonomiske interesse, der knytter sig til, at trafiknettet bliver så moderne som muligt. Men sammenholder man ved overvejelserne om trafikken disse anlæg med prioritetslisten over andre offentlige anlæg eller planer derom, ja, så kommer jeg for min del til det resultat, at folketingset og den høje regering bør være kritisk over for nye flyvepladser, der ligger nær ved andre, som er brugelige.

Vanskeligst stillet er som sagt det sydlige Jylland, indtil vi får lufthavnproblemet i Varde-, Esbjerg- og Ribeområdet løst, og indtil dette sker, kunne Skrydstrup, hvis der udvises den fornødne smidighed, aflaste det offentlige for en stor vanskelighed og en stor økonomisk byrde. Valget er formentlig nu ganske uden interesse, så længe den meget tæt ved beliggende Billund private flyveplads er åben. Så vidt jeg ved, er der ikke mere end en halv snes kilometer mellem de to flyvepladser. Jeg har somme tider undret mig over, at det kunne gå an af sikkerhedsmæssige grunde, at de to pladser lå så nær hinanden, og spekuleret på, om det ikke ville være sikrere, at denne flyvning foregik fra én plads, fordi indflyvningszonerne vel må støde sammen.

Hvad de øvrige pladser angår, tør jeg ikke fremkomme med noget som helst konkret ønske, før en række oplysninger er givet i et folketingsudvalg. Når der så stærkt peges på de sikkerhedsmæssige hensyn, forstår jeg uden videre forsvarsministeren og general Pagh's stilling hertil såvel som bemærkningerne om hensynet til træningen og øvelsesflyvningen, der naturligvis skal gå sin gang efter alle de midler og anstrengelser, der er ofret på flyvevåbnets opbygning.

Med hensyn til sikkerheden gælder det jo, at man slet ikke kan sammenligne de hurtige militære jetflys egenskaber med de langsomme trafikmaskiners, og nedtagningsteknikken er, så vidt jeg ved, ret forskellig for de to arter. Men der anvendes jo også langsomme maskiner nu og da på de

militære pladser, hvilket jo forudsætter, at der er tider, hvor den øvrige form for militær flyvning ligger stille. Man kunne følgelig finde det rimeligt, om pladserne i et kort tidsrum, f. eks. som nævnt et par gange i døgnet, kunne holdes fri for militære landinger og starter. Jeg tror, det er et spørgsmål om smidighed i en overgangsperiode, hvorvidt man kan imødekomme det udbrede ønske, der ligger bag de forskellige henvendelser til regeringen og folketingset og også bag det forslag, der her foreligger.

Jeg afviser heller ikke den advarsel, der er kommet fra chefen for flyvevåbnet, imod at tro, at man kan indrette sig i et fællesskab andre steder, nøjagtig på samme måde som det sker i Ålborg, alene af den grund, at det formentlig vil koste meget store beløb at hidføre tilsvarende pladsforhold som i Ålborg, selv om det naturligvis kan gøres. Men det vil, hvor det drejer sig om forhold af en så ømfindtlig natur som den, der her er tale om, være rimeligt, at man får lejlighed til at veje argumenterne for og imod i et folketingsudvalg, og jeg ser gerne behandlingen fortsat dér, idet jeg håber på tilslutning fra de øvrige partiers side.

Horn: Det undrer mig lidt, at det ærede medlem sådan begynder at stille det op, som om der var visse partier, der særlig interesserede sig for dette her, mens andre partier ikke skulle interessere sig for det, navnlig i betragtning af at det ærede medlem og andre forslagsstillere med stor selvsikkerhed erklærer, at

„folketingset opfordrer forsvarsministeren til omgående at udarbejde regler for åbning af de militære flyvepladser for civil ruteflyvning“.

Hvorfor har det ærede medlem egentlig ladet vente så længe på sig, når han har sikkerhed for, at det var nemt ordnet?

Nu kan det ærede medlem opfatte det som en drilagtig bemærkning, men sådan var det egentlig ikke ment; det var egentlig ment som udtryk for et ønske om at få lidt orden på tingene. Der kan jo ingen uenighed